

प्रवेश सं० ३-८१५८

विषयः वेद

क्रम सं०

अथ गिरिजा सूक्तगणपत्य

ग्रन्थकार

पत्र सं० ८-१५

अक्षर सं० (पंक्तौ)

४३

पंक्ति सं० (पृष्ठे)

श्लोक सं०

आकारः ८.७ X ४.३

लिपिः देवनागरी

आवाराः ३७

वि० विवरणम्

सी० मस० मु० पो०—७९ एम० सी० ई०—१९५१—४० ०००

० - $\frac{१२}{४२}$

004256

भवत्यघघ्नी चेति यास्कः॥ घोररूपे अतिक्रूररूपे विषमरूपे नानारूपे अविनाशि निविनाशरहिते ईदृशि हे
 कृत्ये त्वं जंमिता आलस्ययुक्ता सती आर्यासले शरहिता सती स्वयं अद्भुतं अभूतं भूतरहितं पंचमहाभूतरहितं
 मृतं तव कर्तारं स्वयमादाय गृहीत्वा प्रतिगम्य स्वप्रतिगृह्णीष्व॥ मक्षयेत्यर्थः॥ इति॥ २६॥ त्वमिंद्रो यमो वरुण
 स्वमापोऽग्निरथानिलः त्वं ब्रह्मा चैव रुद्रश्च त्वष्टा चैव प्रजापतिः॥ इति॥ २७॥ इयं कृकृत्यायाः स्तुतिरिति स्पष्टा हे कृ
 त्ये त्वं इंद्र इत्यादिः अनिलश्चादेन वायुः॥ त्वष्टा न सूर्यः॥ त्वष्टा तूर्णमभुत इति नैरुक्ता इति निरुक्तितो विष्णुर्वा प्रजा
 पतिर्देव प्रजापतिरिति॥ २८॥ — आवर्तध्वं निवर्तध्वं मृतवः परिवत्सराः अहोरात्राश्चाप्यश्वदिराः श्वप्रदिशश्च
 मे॥ इति॥ २९॥ अनया कृत्या ग्नस्तः कृत्या प्रतिमोचनाय देवकारुणिरित्येवार्थः यत्ते हे कृतकमे मम कृत्या ग्नस्तस्य कृ
 त्या प्रतिमोचनाय आवर्तध्वं अमेमुखी भूय वर्तध्वं॥ अतएव निवर्तध्वं॥ अस्मात्स्थानात् निवृत्ता भवतः॥ एवं परिवत्स
 राः मे आवर्तध्वं निवर्तध्वं॥ परिवत्सरा येन अयने उच्येते॥ अथ शब्दस्य पथगुपादानात्॥ एवं अहोरात्राः॥ आवर्तध्वं

निवर्तन्ध्वं। एवं अयं अयं न संवत्सर उच्यते। एवं हि रः पूर्वा दयः प्रसिद्धाः। विदिशः श्रुविदिशः कुरायेन
 आमेयादिदिश उच्यते॥ इति॥ २८॥ तं यमं वरुणं सोमं एतां नृणां तं मेव आकाशं पञ्चलं अग्निं अथ अनिलं वायुं एतां श्रुतां नपि अ
 तं॥ इति॥ २९॥ हे कृते तं यमं वरुणं सोमं एतां नृणां तं मेव आकाशं पञ्चलं अग्निं अथ अनिलं वायुं एतां श्रुतां नपि अ
 स्माकं गृहे आहृत्य आनीय स्थापयित्वा अस्मा अतिपशून्त्यादसिरी प्रमेव गगदि पशुवत् अतिवस्थान् उत्पादयिष्यसि
 जनयिष्यसि करिष्यसि किं न अदुर्गं विव्रभूतं यत्कदापि न भूतं न संपन्नं तदपि इत्थं मेव असंभावितं मय्यस्माकं म
 भिलषितं यदार्थं मुत्सादयसि मुत्सादयिष्यसि एरी प्रमेव जनयिष्यसि॥ २९॥ ये मे दग्धं हारुगर्भं रायानं धियासहि
 तं पुरुषं निजजुः॥ ऊं भीपाकं नरकं जनाती तं वद्रा अहरहर्ह एवंपुरुषा सोमस्य॥ इति॥ ३०॥ अन्नं कृत्वा विजोषण
 तेन यत्तत्पदे अहृत्य व्याख्येयं॥ ततश्चैवाग्नेस्वष्टं भविष्यति। ये यमस्य पुरुषाः धर्मं राजस्य पुरुषाः श्रियं
 सादयः मम हारुगर्भं काष्ठं गर्भं नानाविधं तस्य पादिसंस्कारं संस्कृतातिशो द्यौं येन काष्ठं रचिने दमे गृहे रायानं पा

राम

शे प्रसार्य संपतं अतिशयेन चिंताले शरहितं अत एव धियाय जनया जनादि पशुधर्मेण सहितं पुरुषं
 पुरुषा पश्यं पुत्रपौत्रादि किं निज प्रुः जितं रं हतं वं तः कृत्याज निनमरुणो नरं नर उं भीपाकं ऊं भीपाकमि
 धं नरकविरो धं निजजुः नेयमस्य पुरुषाः पुरुषाः हे कृते या तं जनाग्नी जनाग्न्या सर्वजननाग्न्या सर्वजनपूज्या
 अतिश्रेष्ठानया अहरहः प्रतिदिनं तं वद्रा एवं इत्थं तव अलोकं के कं सामर्थ्यमिति शेषः॥ पुरुषं ऊं भीपाकं नर
 कं च निजजुः धिमानं सभयेन संभावा नमा वं न तैतत्संपन्नं यद्रा अत्यन्तप्रारब्धतः संपन्नं वा तै यमिति॥ ३०॥
 अभ्यक्ता क्तास्व तं कृता सर्वतो दुरितं वद्रा जानीथा श्रेव कृत्यानां रत्र्या पचैतं स॥ इति॥ ३१॥ हे कृते तं अभ्यक्ता
 अभ्यक्ता अभि अस्मान् मिमुखा भूय अता व्यक्ता स्यष्टा सती अंज्यं किं दूषणं कोतिगति उपहितं तथा आता
 आ अवीक आर्यवर्गार्थे इति यास्कः॥ अस्मदमिमुखा भूता सती अता स्यष्टा रच्यते विजोषणं न तर्पतः पूर्वस्मा
 नृजन्तः स्ये वार्षस्य पुनरुक्तिर्भूयस्त्वार्यमिति यास्कः॥ अभ्यासं भूयो सर्थं मन्यतेः पथा हो दरीनीयाः हो दरीनीये

लुचिवा॥ तपाखलं कृता सुष्टु अलं कृता कर्णभूषणकुण्डलाद्यलंकारभूषिताः ईदृश्यपिसती तं नोऽस्माकं सर्वं
 उरितं तल्लज्जितं नुः खप्रदे उरदष्टं वहुप्रवाहयनाशयेत्यर्थः॥ उतरार्धे कस्तुनित्यध्याहारः॥ हे कृत्ये त्वं कृता
 नां कर्तृन् रात्र्यनुपापचेतसः पापानः करणानेव ज्ञानीथाऽज्ञानीहि वः॥ ज्ञाता च नान्नाशयेति भावः॥ ३१॥ यथा
 हं निपुणसी नंतथैवैवा सुकृन्तरः तथा त्वया युजा वयं तस्य निहं कृत्वा सुजंगमम्॥ इति॥ ३२॥ हे कृत्ये यथा आसी
 ने उपविश्य निष्ठं तं निरुध्य मे पुरुषं पुरा पुराणं प्रकृते प्रार्थ्यं उरदष्टं कर्तृभूतं स त्वं हं निहारिमादिना पीडयति
 अयमर्थश्च॥ आस्ते भग आसीनस्योर्ध्वलिङ्गिति धृत्वा॥ जेतुं निपद्यमानस्य चरति चरतो भगः इत्यादि कतिपयि
 प्रसिद्धः॥ तथैव सुकृन्तरो भन कर्मकृतपुण्यकृन्तरः इवाशरेण हं निराजुमिति शेषः॥ तथा हे कृत्ये त्वया युजायु
 क्तया स युक्तया हे तुभूतया वयं तस्य तव कर्तुः शत्रोः स्था स्था वरं जंगमं जंगममपि निहं कृत्वा नाशयाम इति॥
 ॥ ३३॥ उतिष्ठे वपरे शीतोऽज्ञाने वकिमिहे अस्मि॥ ग्रीवाको कृत्ये पाशो जामि कृत्यामि विद्रवः॥ इति॥ ३४॥ हे कृत्ये

रम०

९

त्वं अज्ञाने वसती इतो अस्मदीया कृन्तनात् उतिष्ठे वः॥ उत्थाय वपरे ह पश्यन्तु खीभूय गच्छा इह स्थिता किं क
 र्त्तुमिच्छसि॥ इह स्थिताः स्मदीयमनिष्टं त्वया कर्तुं मशक्नुमि त्यर्थः॥ अपि नृपदि मरीयमुक्तं न करिष्यसि
 तश हे कृत्ये तेन वप्री वां पाशो व अभिहृत्स्वामि॥ अभिमुखीभूय कर्त्तुं विष्यामि॥ अतो विद्रव पलाय स्वास्मा
 न्स्थानात्॥ इति॥ ३३॥ सायसाः संति नो स यो विप्रवै व पसूं धिते॥ जेतुं स्ते निहं कृत्वा सुजंगमं यदितो जीवयस्य
 रीन्॥ इति॥ ३४॥ हे कृत्ये नो स्माकं गृहे इति शेषः॥ सायसाः अयः शब्देन लोहं त्वं संवेधिनः आयसाः सुष्टु॥
 आयसाः स्वायसाः अत्यन्तमलोहपटिता इत्यर्थः॥ ईदृशाः असयः अस्वर्णसिंघनिधिता अतिदूरे शत्रूनि त्यसयः
 खड्गाः संति विधं नः॥ हे कृत्ये न वपसूं धि च पवां ण्यपि अस्त्रादि संधि रूपाणि विधे व ज्ञानी मरुता ताव
 हे कृत्ये न रसमिस्तेन वतामि पवां णि निहं कृत्वा निररीक्ष्यः॥ हे उमि अनि कूरे कृत्ये यदितोऽस्माकं मरीयवून्
 जीवयसि जीवयिष्यसि॥ तन्न नवे नैवने तामि निहं कृत्वा इति॥ ३४॥ मास्यो धिपो दिपदं माचकिंचित्तुष्यदे॥ मा

ज्ञानी ननु ज्ञान आत्मा वैशिष्ट्येति प्रतिवेदिशेति नो॥ इति॥ ३५॥ हे कृत्ये अस्य श्रोत्रोऽपि पदं स्व गृहवर्तिनं हि
 पदं धुक् पुत्रादिकं माउशिषः मेव उच्छिष्टं अवशिष्टं का वाऽनथाऽस्य किंचित् किंचिदपि चतुष्पदं गवा
 दिकं मोक्षिषः प्राप्यत॥ एवं पूर्वार्धेन सामान्यतः अस्य पदं च मोक्षिषः इत्का उत्तरार्धेन विरोधत आहृतया
 हि माज्ञानी न अस्य ज्ञानी न साधु ज्ञान मोक्षिषः॥ माज्ञानी नित्यपि सामान्यत उक्ता परमप्रेमास्य दान् विरोधत आ
 ह॥ अश्वानिति॥ अश्वान्मोक्षिषः॥ अथ यत्किंचित्सर्वं धिदिपदं चतुर्थं पादेन विरोधत आह॥ मावेति प्रतिवेदिना
 विनि॥ अस्य वैशिष्ट्येति प्रतिवेदिशेति मोक्षिषः विराति प्रविशति सर्वं धेन अस्य गृहेन लोके वैशिष्ट्येन धर्मस्य मान धर्म
 ये यमातुले यादिसर्वोपि संवधा वैशिष्ट्येन सेयः॥ प्रतिज्ञाति किं रे स्त्रिता अस्य गृहे इति प्रतिवेदिशेति सर्वोपि प्रतिवे
 दिवर्गः एवमस्याऽन्योर्थः पाठश्च यथा मतिरिति नः॥ पश्चात्तलं ईश्वरो वै द इति॥ ३५॥ शत्रूयता प्रहितासि मां ये
 नाभियथायनः॥ ततस्तथा तान् रजुयोयमेतमिति लिखितः॥ इति॥ ३५॥ हे कृत्ये त्वं येन शत्रूयता शत्रुवदचरति श

५

शत्रूयति शत्रूयता शत्रूयनः तेन शत्रूयता॥ शत्रुवदचरता मोति प्रहितासि अभिमुखी भूप्रेषितासि यथा येन प्रकारेण
 यतोयस्मात्स्थानात् न पानेनैव प्रकारेण ततस्तस्मिन्नेव स्थाने योयं सर्वजनप्रत्यक्षः परमात्मा सर्वजीविनेयता
 मयि अंतःकृदाकारे स्थितः हे कृत्ये सतातो नु रतु प्रेरयतु॥ इति॥ ३५॥ एवं तं निहतास्याभिर्ज्ञं ह्यणादेवि सु
 र्वशः॥ यथेतमाभिर्ज्ञं ह्यणा मेवेणानेन मेव प्रयोगे॥ पालं सर्वशः सर्वेषु विदुस्तपादादिषु वयवेषु निहतासि सती
 कारेणास्याभिर्ज्ञं ह्यणा मेवेणानेन मेव प्रयोगे॥ पालं सर्वशः सर्वेषु विदुस्तपादादिषु वयवेषु निहतासि सती
 यथेतं यथागतं स्थापयतां गतान् स्थापयतां आश्रितवै चंद्रार्क आश्रिता सती नोऽस्मात्तद्विद्यताः कानि वपाप धीनि वा पापं
 दधति धारयति प्रापयति ता घातयति न पेयं इति॥ ३५॥ यथा विद्युद्वनो वृक्ष आसृता दनुष्यप्यति॥ एवं स प्रतिशुष्यतु योमेपा
 यं धि कर्षति॥ इति॥ ३५॥ यथा येन प्रकारेण विद्युद्वनः विद्युद्वसितो वृक्षो वृक्षादिः आसृता दनुष्यमभिव्याप्यत्युत्तु

५ मां मे पापं च दौर्धिति ५

शिरःस्फोटय अवयवशो विदारय। हे कृत्ये एषां कुले प्रसिद्ध कुले वा यद्वा कुले गृहे हे कृत्ये तं परं स्वीये परं
 जहिय ज स्थापयान्तेषां गृहे कुले वा त्वं सर्वं दाति चेत्सर्थः। अपदितीयस्याक्तोर्थः॥ तत्र पितृगृहा नित्य
 तः समस्तात्यदात्तगृहानिति व्यसं कृत्वा पुनर्यो ज्योतयेव व्याख्यास्यामः हि प्रतिसर एषां गृहान्प्रतिधाव
 कः कानिव पितृगृहात्कुमार इव इति दंडान्वयः पूर्वार्धे च स्या। अथ प्रत्यक्षरं व्याख्या हे प्रतिसर प्रतिसर
 देन गले निक्षिप्तम्। कस्तत्र दोर कस्तः सौमस्तत्र दोर कस्तो वा पाद इयं प्रतिसर एषां पाद इयं पर्य
 नेलं वमानः पूर्वोक्तस्तत्र स्त्री द्विष वा घन्यतमो मणिरिव गत्यने रक्तं कृष्णमा वि कृत् सौमं वा त्रिमणिं प्रतिस
 रं ज्ञातयोः स्याव भ्रंतिनी लोहितमिति शोखायनस्तत्रे दर्शनात्तेन प्रतिसर ए देन शत्रुव धार्य निर्मितम्
 स्याकार कृत्याशब्दाभ्यः पुनरि काविशेषः गलस्तपादाग्नावलंबी दोर कस्तो द्विष वा हिर्मणिरिव नि
 श्चीयते यद्वा विद्वज्जनैर्विशेषतः प्रोक्तः शोखायनस्तत्र वत् अन्यस्तत्र पुराणादि विहितो ज्ञातव्यः। सी

राम

१२

प्रत्येकस्तु प्रतिसर ए देन शरं पुंस्त्री वा ण पणरत्यपि से व उतान पण्यपि से व स पत्नी वा धत्ते इमां सना
 म्योषधि मित्यादिके परिपठिता यस्याः पर्णे छिद्यमानो तुल्यं खंड इयं भवत्येव एकं शरं कारं भवति अ
 परं शरं पुंस्त्री वा कारं प्रतिसर ए देन से व वरं पुंस्त्री गत्यने इति सं प्रशयः पश्चाद्मरहस्वमीश्वरो वैदाय
 द्वावेन कृत्या कृतानं प्रतिसरतीति अत्यसा प्रतिसर ए देन वल गशब्दाभ्यः कृत्या विशे ष एवोच्यते तेन
 हे प्रतिसर कृत्या कारिणं प्रतिसर एषां कृत्या विशे ष देव ल ग एषां कृत्या कारिणं गृहान्प्रतिधाव कः कानिव
 पितृगृहान् कुमार इव कुमारे यथा पितृगृहान्प्रतिधावति तथेत्यर्थः। तदनुक्तिं कंतं अमित्याह। एषां पूर्वा
 कानां सर्वेषामपि कृत्या कारिणं मूर्धनं शिरःस्फोटय अवयवशो विदारय हे वल गशब्दे कृत्ये एषां ले प्र
 सिद्धे कुले वा यद्वा कुले गृहे हे वल गशब्दा ये कृत्ये तं परं स्वीये परं जहिय ज स्थापयान्तेषां कुले गृहे वा त्वं
 रं दाति चेत्सर्थ इति॥ १२॥ एतेन हो जमानं जवो मत्पुममे स राधियोडमर अनमना सः॥ आविधे नो ये विषा

विध्यते तू वैवस्वस्येने बस दनेयमस्य॥ इति॥ ४१॥ अथानयाग्निं प्रति कृत्वा कारिनां प्राथयते। अतिगाव
नपूर्वकं। हे अग्नेये एने कृत्वा कारिणाः शत्रवोः अन्जवः अतिकृत्वाः सदाधियः सदा सर्वदा मदीयं वध
मेव धारयतीने सदाधियाः सदा मदीयवध धातारः दुर्मदा दुर्मदा दुष्टमदाः अति दुष्टाभिमानवन्तः अनग्ना
सः न विधेते अग्रागियासां ताः अनग्नाः अग्नरहिताः छिन्नाग्ना इत्यर्थः॥ ४२॥ योनासा नासिकायेषां ते अनग्ना
तासः छिन्नाग्ना सिका इत्यर्थः॥ सुपां सुकुमित्यादिना जसः स्थाने सुपां ते अंजसा साक्येन मत्स्यं जह आज्ञुः
दत्तवन्तः एताभून् शत्रून् शेषिषाते जसा आविध्यमस्मसात्कृत्वा तदन्तं तूस्त्वन्तं तू निव अतिशीघ्रान् एषां
संबंधिनः आविध्यमस्मसात्कृत्वा तदन्तं वैवस्वतस्य वैवस्वतस्य विवस्वतः स्वर्यस्यापत्यं वैवस्वतः तस्य
वैवस्वतस्य स्वर्यपुत्रस्य ईदम्ययमस्य सदैव हं मे पृथेति शेष इति॥ ४३॥ येनोरधि दुश्चरिता सो अग्ने ज ऊर्म
र्त्वा सो अन्तं वदंतः॥ तेषां वपुष्वर्षिपाजानवेदः शुक्लं नृक्षमभिसंदहस्य॥ इति॥ ४४॥ अनयापि अग्निं प्र

ति कृत्वा कारिनां प्राथयते। अतिगावन पूर्वकं॥ हे अग्नेये कृत्वा कारिणाः दुश्चरिताः दुश्चरिताः दुश्चरिताः दु
श्चरिताः सः मर्त्याः मरणधीमाः अति निकट मरणं पेटाः अन्तं वदंतः असत्यं वदंतः अतएव दुश्चरिता
सः अतावमत्यसिः पे कृत्वा कारिणाः शत्रवोः स्मारे कंधिधनं जहृर्त्तवन्तः तेषां वपुष्विषारीणि हे जातवेदः ज
तानां प्राणिनां वेदयित॥ हे अग्ने अर्षिषास्ते जसा अभिसेदहस्व अमि सुखी भूय स म्यक् प्रकारेण भस्मसात्कृ
त्वा कमिव शुक्लं हंसं न शुक्लं स भिव यथा शुक्लं हंसं अनायासे मे वाग्निर्दहति न कार उपमा यै यो हे यः दुर्म
दा सो न सुखमित्कपमा धीय उ परिष्टा उ पचारस्तस्य येनोपमीयत इति यास्क इति॥ ४५॥ कृत्वा कृत्वा म ह इ पे ह हत्क
र्त्तमयं कप्रि॥ देवि देवि म ह देवि म मरा उर्विनश्यतु॥ ४६॥ हे हृदयवर्गे अतिश्यामवर्गे मह इ पे अतिश्यामि रू
लस्य पे हे हृदयवर्गे अतिप्रतिवेवर्गे अतएव मयं करदरीनमात्रा देव अतिमकोला दधिनि देवि देवि म हा देवि आ
दरा निशय योतना र्थं त्रीण्यपीमुनि विज्ञेयमाणि॥ इत्येभूते हे कृत्यैतव प्रसादान्मम शत्रुर्विनश्यतु इति॥ ४७॥ कृत्वा

२५

[illegible]

रम-

२५

